

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Cpr/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115216217
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2016:6115216217.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudcom JUDr. Danielom Ivankom v právnej veci navrhovateľa W. C., N.. XX. XX. XXXX, A. Y. W. Č.. XXX, XXX XX Y. W., štátneho občana Slovenskej republiky, proti odporcovi TATRA WOOD, spol. s r.o. so sídlom Zvolenská cesta 20, 974 00 Banská Bystrica, IČO: 36 049 000, o zaplatenie 1 758,07 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 1 582,26 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1 582,26 eura od 01. 07. 2015 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 175,07 eura od 01. 07. 2015 do 19. 07. 2015 a nahradiť trovy konania vo výške 94,50 eura v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 04. 08. 2015 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 1 758,07 eura s príslušenstvom, ktorý odôvodnil tým že s odporcom uzatvoril dňa 25. 05. 2015 dohodu o skončení pracovného pomeru. V dohode sa odporca zaviazal vyplatiť navrhovateľovi odstupné vo výške štvornásobku jeho priemerného mesačného platu, čo je podľa výplatnej pásky 05/2015 suma 1 758,07 eura. Odporca mal navrhovateľovi dlžnú sumu zaplatiť do 30. 06. 2015. Nakoľko odporca navrhovateľovi dlžnú sumu neuhradil, domáhal sa podaným návrhom zaviazania odporcu zaplatiť mu sumu 1 758,07 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne z dlžnej sumy od 01. 07. 2015 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Po výzve súdu opravil navrhovateľ svoj návrh v časti úrokov z omeškania a domáhal sa zaplatenia úroku z omeškania z dlžnej sumy vo výške 5,05 % ročne od 01. 07. 2015.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 12Cpr/3/2015-17 zo dňa 21. 10. 2015, voči ktorému podal odporca včas odôvodnený odpor vo veci samej, čím došlo k zrušeniu vydaného platobného rozkazu. Odporca v podanom odpore uviedol, že je pravdou, že navrhovateľovi vznikol nárok na vyplatenie odstupného vo výške štvornásobku jeho priemerného mesačného platu. Uviedol, že dôvodom skončenia pracovného pomeru so všetkými zamestnancami bola skutočnosť, že na zahraničného spoločníka spoločnosti bol vyhlásený konkurz a tým zanikli odberateľské vzťahy, na základe ktorých dodával odporca do zahraničia celú výrobu. Uviedol tiež, že časť odstupného vo výške 10 % z celku záväzku bola navrhovateľovi vyplatená dňa 20. 07. 2015, kedy suma 175,81 eura bola odpísaná z účtu odporcu. Celkový nárok navrhovateľa teda ku dňu podania návrhu na vydanie platobného rozkazu je vo výške 90 % z celku, tzn. vo výške 1 582,26 eura. Záverom odporca uviedol, že nie je jeho záujmom zostať dlžný bývalým zamestnancom, postupne sa snaží nároky veriteľov uspokojovať speňažovaním zásob tovaru, pričom vychádza z priority plnenia záväzkov voči štátu a zamestnancom. Odporca uviedol, že je schopný uspokojiť nároky navrhovateľa prostredníctvom naturálneho plnenia. Na základe uvedeného odporca navrhol, aby súd platobný rozkaz zrušil a vo veci nariadil pojednávanie.

K podanému odporu sa vyjadril odporca, ktorý uviedol, že platbu od odporcu eviduje, no nakoľko nebola identifikovaná, mal za to, že sú to ešte peniaze za mesiac máj. Svoj návrh vzal v časti uhradenej platby späť.

Podaním zo dňa 25. 11. 2015, doručeným súdu dňa 27. 11. 2015 pred otvorením pojednávania nariadeného na deň 21. 01. 2016 vzal navrhovateľ v časti zaplataenie 175,81 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 175,81 eura od 20. 07. 2015 do zaplataenia späť. Súd pred otvorením pojednávania nariadeného na deň 21. 01. 2016 konanie v časti zastavil, navrhovateľovi vrátil pomernú časť zaplataeného súdneho poplatku a pripustil zmenu návrhu, písomne vyhotoveným uznesením č.k. 12Cpr/3/2015-39

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 21. 01. 2016, ktorého sa odporca nezúčastnil. Súd po vykonanom dokazovaní listinami a z prednesov odporcu zistil nasledovný skutkový stav: navrhovateľ bol zamestnancom odporcu a pracovný pomer s odporcom bol ukončený dohodou o skončení pracovného pomeru uzatvorenou medzi navrhovateľom a odporcom dňa 25. 05. 2015 dňom 26. 05. 2015. Podľa dohody o skončení pracovného pomeru vyplatí odporca ako zamestnávateľ navrhovateľovi ako zamestnancovi odstupné v súlade s ustanovením § 76 ods. 2 písm. d) Zákonníka práce vo výške štvornásobku jeho priemerného mesačného platu. Podľa nerozporovaných tvrdení prináležalo navrhovateľovi odstupné vo výške 1 758,07 eura. Odstupné uhradil odporca navrhovateľovi čiastočne, vo výške 10 % a to poukázaním sumy 175,81 eura na účet navrhovateľa dňa 20. 07. 2015. Zvyšok odstupného vo výške 1 582,26 eura odporca navrhovateľovi neuhradil.

Podľa § 76 ods. 2 písm. d) zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákonník práce“), zamestnancovi patrí pri skončení pracovného pomeru dohodou z dôvodov uvedených v § 63 ods. 1 písm. a) alebo písm. b) alebo z dôvodu, že zamestnanec stratil vzhľadom na svoj zdravotný stav podľa lekárskeho posudku dlhodobo spôsobilosť vykonávať doterajšiu prácu, odstupné najmenej v sume štvornásobku jeho priemerného mesačného zárobku, ak pracovný pomer zamestnanca trval najmenej desať rokov a menej ako dvadsať rokov.

Podľa § 76 ods. 6 Zákonníka práce, odstupné vyplatá zamestnávateľ po skončení pracovného pomeru v najbližšom výplatnom termíne určenom u zamestnávateľa na výplatu mzdy, ak sa zamestnávateľ nedohodne so zamestnancom inak.

Podľa § 129 ods. 1 Zákonníka práce, mzda je splatná pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ak sa v kolektívnej zmluve alebo v pracovnej zmluve nedohodlo inak.

Podľa § 1 ods. 4 Zákonníka práce, ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na právne vzťahy podľa odseku 1 všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Z vykonaného dokazovania a nerozporovaných tvrdení navrhovateľa mal súd preukázané, že navrhovateľovi ako zamestnancovi vzniklo právo na odstupné podľa § 76 ods. 2 písm. d) Zákonníka práce vo výške spolu 1 758,07 eura. Splatosť odstupného podľa § 76 ods. 6 v spojení s § 129 ods. 1 Zákonníka práce nastala dňa 30. 06. 2015, nakoľko k dohode o skončení pracovného pomeru došlo dňa

25. 05. 2015 s účinnosťou dňa 26. 05. 2015. Odporca ako zamestnávateľ uhradil navrhovateľovi ako zamestnancovi odstupné len čiastočne, do výšky 175,81 eura. Zvyšok odstupného zostal neuhradený. Odporca s výnimkou čiastočnej úhrady odstupného nerozporoval nárok ani výšku navrhovateľa na odstupné, poukázal na svoju nepriaznivú finančnú situáciu a vyjadril vôľu dlžnú sumu čo najskôr navrhovateľovi uhradiť.

Na základe uvedeného súd podanému návrhu vyhovel a odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 1 582,26 eura, ktorá predstavuje neuhradenú časť odstupného podľa § 76 ods. 2 písm. d) Zákonníka práce.

Z dôvodu omeškania odporcu s plnením peňažného dlhu vzniklo navrhovateľovi podľa § 517 ods. 2 Obchodného zákonníka, v spojení s § 1 ods. 4 Zákonníka práce právo na zaplatenie úrokov z omeškania podľa predpisov Občianskeho práva. Výšku úrokovej sadzby stanovuje § 3 ods. 1 nariadenia navýšením piatich percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu Európskou centrálnou bankou. Odporcovi bola preto uložená povinnosť zaplatiť z dlžnej sumy neuhradeného odstupného 1 582,26 eura aj úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne a to od 01. 07. 2015 (deň nasledujúci po lehote splatnosti na výplatu odstupného podľa § 76 ods. 6 v spojení s § 129 ods. 1 Zákonníka práce) do zaplatenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá a úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 175,07 eura od 01. 07. 2015 do 19. 07. 2015 (deň čiastočnej úhrady odporcom vo výške 175,81 eura). Navrhovateľ sa domáhal z čiastočne uhradenej sumy úroku z omeškania z nižšej sumy ako bola uhradená, a preto súd viazaný návrhom, priznal navrhovateľovi úrok z omeškania z ním uvedenej nižšej sumy.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že v konaní úspešnému navrhovateľovi priznal právo na náhradu trov konania vo výške 94,50 eura za zaplatený súdny poplatok (vyčíslený z dlžnej sumy 1 582,26 eura a nie zo sumy 1 758,07 eura) voči odporcovi, ktorý v konaní úspech nemal.

Súd zaviazal v konaní neúspešného odporcu na úhradu súdneho poplatku bez navýšenia o 6,70 eura, ktoré navrhovateľovi neboli vrátené, nakoľko v tejto časti si trovy konania zapríčinil navrhovateľ sám, keď sa pôvodne domáhal zaplatenia vyššej čiastky ako bol dlh odporcu voči nemu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a OSP pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať jeho núteného výkonu v exekučnom konaní.